

est, quia si eadem forma scrutinii requiretur ad postulationem, sicuti ad electionem, sequeretur, quod sicuti publicato scrutinio, non possunt variare electores, ita nec possent variare postulantes; hoc autem est falsum, ut patet ex dictis supra num. 19 et 20, adeoque, etc. Tum quia nulli in iure reperitur expresse requisita talis forma scrutinii pro facienda postulatione, sicuti pro facienda electione reperitur expresse requisita in cit. cap. *Quia propter*, De elect. Et iure merito requiritur pro electione et non pro postulatione, quia per electionem acquiritur jus electo, c. *Postquam* 2, De election., cum similibus; per postulationem autem nullum jus acquiritur postulato; cap. *Bona memoria* 3, et cap. *Postulationem* 3, De postulatione praelatorum per verba adducta supra num. 35. Unde non mirum, quod pro electione requirantur majores solemnitates, quam pro postulatione; sicuti ad testamentum, quia perfectior est actus, requiruntur plures solemnitates, quam ad codicillum, utpote actum minus perfectum, adeoque, etc.

(42. Pro facienda postulatione prohibita sunt et reprobata a iure canonico sequentes formulæ, nempe: « Eligo postulando, et postulo eligendo, » aut « Eligo postulandum, seu postulo eligendum; » Sic textu expresso in cap. *Unico*, De postulatione praelatorum in 6; addita *ibi* hac ratione, « cum nec vera electio, nec vera postulatio resultet ex ipsis, quin sibi potius invicem adversentur. » (43. Item reprobantur istæ

PRÆBENDA.

SUMMARIUM.

1. Præbenda suppressa, ut fructus assignentur theologo, qui legat et prædicet, clerico sæculari et non regulari assignandi sunt. — 2. Præbenda quæ mutat statum; et de diaconali effecta est presbyteralis, debet gerere habitum presbyteralem, non autem diaconalem. — 3. Præbenda presbyterali vacante, poterit episcopus eam conferre illi, qui diaconalem seu subdiaconalem habet, et has uni, qui

(1. Præbenda suppressa, ut fructus assignentur theologo, qui legat et prædicet, clerico sæculari et non regulari assignandi sunt. Sac. cong. Rituum, in *Illerden*, 15 Novembr. 1502, quam refert Sellius, in *Selectis canon.*, cap. 52, nu. 11; et Barbosa, in *Summ. Apostolic. decis.*, verb. *Præbenda*, n. 1.

(2. Præbenda, quæ mutat statum, et de diaconali effecta est presbyteralis, debet gerere habitum presbyteralem, non autem diaconalem. Sacra cong. Rit., in *Januen.*, 24 Martii 1612, teste Sellio, d. cap. 42, num. 12; Barbosa, *loc. cit.*, num. 3.

(3. Præbenda presbyterali vacante, poterit episcopus eam conferre illi, qui diaconalem seu subdiaconalem habet, et has uni, qui

(64) T. III *Thesauri jur. eccl.*, ab Antonio Schmidt collecti exstat p. 224 seq. erudita ipsius collectoris Schmidt dissertatio *De varietate præbendarum in ecclesiis Germanicis*, ubi multa habes apud nos minus obvia, c. 6, *De præbendis protestanticis*,

formulæ: « Eligo in postulandum, vel postulo in eligendum, » textu expresso in citat. cap. *Unico*, addita *ibi* hac ratione: « Cum rem imperfectam significare noscantur. » (44. Item reprobatur etiam ista formulæ: « Eligo, et postulo, prout potest melius de jure valere, » textu expresso *ibidem*, addita hac ratione: « Cum incertitudinem contineat. » (45. Excipitur tamen casus, quando « probabiliter dubitatur, utrum quis sit eligendus, vel potius postulandus, quo casu is, qui sic postulatus fuerit, et electus, consensus tempore, viam electionis, vel postulationis, ne incerto vagetur, eligere necessario teneatur, redeundi ad aliam (postquam unam elegerit) sibi licentia penitus interdicta. » Sic præcise Bonif. VIII, in c. c. *Unico*, De postul. praelat. in 6.

(46. Ubi, ut vides, in tali casu debet sic postulatus, seu electus tempore consensus, eligere viam electionis vel postulationis, ne vagetur in incerto; et una harum electa, non poterit redire ad alteram, id est, si elegerit viam elect., non poterit amplius redire ad viam postulat., et si elegerit viam postulat., non poterit amplius redire ad viam election. (47. Consensum autem præstare debet intra mensem post præsentationem sibi factam, ex citatis iuribus, et Gloss., supra n. 39, addita Glos., in cit. c. *Unico*, De postul. praelat. in 6, verb. *Consensus*, ubi sic expresse dicit: « Quem infra mensem post præsentationem sibi factam exhibere tenetur. »

(48. Alia ad rem. Vide verb. Episcopus, art. 2 et 3.

cante, poterit episcopus eam conferre illi, qui diaconalem seu subdiaconalem habet, etc. — 4. Præbenda in mensibus reservatis Sedi Apostolicæ vacans non potest erigi in præbendam pœnitentialem. — 5. Præbenda post concilium primo vacans, si non fuit in pœnitentialem erecta, potest optari; sed si ante optionem episcopus erexit, erectio prævalet, etiamsi postea optaretur.

ætatem habeat pro his obtinendis. Sac. cong. Conc., penes Nic. Garc., *De ben.*, pag. 7, cap. 4, num. 26; Barbosa, *loc. cit.*, num. 3.

(4. Præbenda in mensibus reservatis Sedi Apostolicæ vacans non potest erigi in præbendam pœnitentialem. Sacra cong. Conc., apud Nicol. Garc., *De benefic.*, p. v, cap. 4, num. 127; Barbosa, *loc. cit.*, num. 5.

(5. Præbenda post concilium primo vacans, si non fuit in pœnitentialem erecta, potest optari; sed si ante optionem episcopus erexit, erectio prævalet, etiamsi postea optaretur. Sac. cong. Conc., apud Nicol.; Garc., *De benefic.*, part. v, c. 4, num. 129, et apud Barb., in d. *Summ. Apost. decis.*, verb. *Præbenda*, n. 4 (64).

itemque c. 7, *De præbendis laicis*, quarum aliqua imperatorum beneficio, hodieque per *Litteras dietas panis panis*, a laicis obtinentur. Agitur *ibi* etiam de præbendis regis. Verum cum hujusmodi præbendas regis appellari nonnulli velint, quod reges et

PRÆBENDA THEOLOGALIS ET PŒNITENTIALIS.

SUMMARIUM.

1. Deputatio actualis requiritur ad erectionem præbendæ theologalis. — 2. Erectio præbendæ theologalis. — Erectio præbendæ theologalis non habet locum in ea, quæ vigore statuti a sequenti canonico optatur. — 3. Deputatio præbendæ theologalis non habet locum in ecclesiis regularibus. — 4. Collatio præbendæ theologalis erectæ post concilium spectat ad eum, ad quem ante concilium spectabat. — 5. Regulari conferri non potest præbenda theologalis ecclesiæ cathedralis. — 6. Præsens in choro habendus est ille, qui habet præbendam theologalem pro diebus, quibus legit, et qualiter? — 7. Canonici præbendæ theologalis, si legere nolint, quomodo ab episcopo compellendus? — 8. Canonici antiquiores præcedunt illi, qui habet præben-

(1. Præbendæ theologalis ad erectionem requiritur actualis deputatio, et ideo si in provisione præbendæ non fuit facta actualis deputatio, non potest provisus compelli obire munus lecturæ. Sac. congreg. Conc., teste Nicol., Garc., *De benefic.*, p. v, cap. 4, num. 155; et apud Barbos., in *Summ. Apostol. decis.*, verb. *Præbenda theologalis*, num. 1.

(2. Præbendæ theologalis erectio locum non habet in ea, quæ vigore statuti a sequenti canonico optatur, sed illa præbenda, quam dimittere canonicus novissime optat, huic muneri unita et affecta remaneat. Sac. cong. Concil., in *Savonen.*, 6 Junii 1592, penes Nicol. Garc., in *Addit. ad suum tract. De benefic.*, part. v, cap. 4, num. 130; et Barbosa, *loc. cit.*, num. 2.

(3. Præbendæ theologalis deputatio non habet locum in ecclesiis regularibus, ubi Ecclesiæ non sunt distinctæ, nec ecclesiæ numeratæ, prout est ecclesiæ cathedralis Pampilonensis, sed cogendi sunt monachi, ut provideant de lectore idoneo theologico, qui publice legat, non solum ipsis monachis, sed omnibus aliis audire volentibus. Sac. congreg. Conc., in Pampilon., 9 Septemb. 1753; apud Barb., *loc. cit.*, num. 3.

(4. Præbendæ theologalis collatio erectæ post concilium spectat ad eum ad quem ante concilium spectabat, scilicet ad capitulum, et institutio ad episcopum. Sacra cong. Conc., in *Toletana*, 24 Septembris 1592; apud Barbosam, *loc. cit.*, n. 5.

(5. Præbenda theologalis ecclesiæ cathedralis conferri regulari non potest. Sac. cong. Episcop. et Regul., 28 Jun. 1583, quam refert Sell., in *Select. canon.*, c. 16, n. 42.

(6. Præbendam theologalem habens diebus, quibus legit, habendus est tanquam præsens in choro, non modo pro illis Horis matutinis et missa solemnibus, sed etiam pro tota die, ac distributiones quotidianas per-

imperatores in præcipuis olim ecclesiis ipsi in numerum canonicorum allecti fuerint, ut reges Hispaniæ et Angliæ, atque imperatores in Italia quoque nostra, ut in Romanis basilicis S. Joannis et S. Petri Henricus VI, a. 1511, et Carolus V, a. 1550,

dam theologalem. — 9. Optari non potest præbenda, quæ erecta fuit in theologalem. — 10. Optioni non subjacet præbenda theologalis, postquam est effectum sortita. — 11. Optandi ad jus competens canonicis non est admittendus canonicus theologalis. — 12. Optare aliam præbendam ad instar aliorum canonicorum non potest obtinens præbendam theologalem. — 13. Theologus et pœnitentiarius canonicus non est admittendus ad jus optandi. — 14. Episcopus, dum præbenda theologalis vacat, potest fructus applicare personæ, quæ suppleat. — 15. Præbenda primo debet prius per episcopum assignari pro theologo quam pro pœnitentiario. — 16. Collatio præbendæ uniendæ officio pœnitentiarii ab illis fieri debet, ad quos antea spectabat. — 17. Alia ad rem, *remissive*. — 18. Subnect. *Addit. Casinenses*, ad n. 22.

cipere debet. Sacra. cong. Conc., testibus Armendar., in *addit. ad recap. legum Navarræ*, lib. II, tit. 23, l. 2, § 2, *De resident. can.*, n. 68; Nicol. Garg., *De benefic.*, part. III, cap. 2, n. 218; apud Barb., *l. c.*, n. 6.

(7. Præbendam theologalem obtinens, si legere ullo modo nolint, poterit episcopus illum cogere comminationibus pœnarum, sequestrationibus fructuum, assignatione portionis de iisdem fructibus alteri, qui ipsius loco legat: demum, crescente contumacia, ad alias pœnas etiam privationis devenire poterit, factaque privatione ad corroborandum concilii decretum episcopus declarare debet, talem præbendam, et canonicatum affectum fuisse, et esse ex concilio pro sacra Scripturæ lectore: tunc eligat personam idoneam, quæ id munus per se ipsam exsequi valeat, et illi per ordinarium collatorem hujusmodi præbenda conferatur. Sac. cong. Concil., in *Majoricen.*; apud Sellium, in *Sel. can.*, cap. 8, n. 12, et Barb., *loc. cit.*, n. 7.

(8. Præbenda theologalis non est dignitas, et ideo primum locum eam obtinens relinquere debet antiquioribus canonicis: Sac. congreg. Conc., in *Mediol.*; apud Barb., *loc. cit.*, n. 8.

(9. Præbenda optari non potest, quæ fuit erecta et deputata in theologalem pro theologo a sequenti canon. Sac. cong. Conc., teste Nicol. Garc., *De benefic.*, p. v, c. 4, n. 132.

(10. Præbenda tam theologici quam pœnitentiarii, etiam postquam est effectum sortita, non subjacet optioni. Sac. cong. Conc., 12 Februar. 1601, quam cit. Nicol. Garcia; *De benefic.*, in *addit.*, p. v, cap. 4, n. 132.

(11. Præbendam theologalem obtinens non est admittendus ad jus optandi competens canonicis. Sac. cong. Conc., quam adducit Nicol. Garc., in *add. ad p. v, c. 4, n. 134.*

conferri poterit tomo V ejusdem *Thesauri Schmittiani*, pag. 89, Nelleri dissertatio *De imperatoribus præbendis et regis*, de quibus tamen a. 1758 egerrat Buderus in *Historia canoniarum imperialium, regniq. Germaniæ. sive præbendæ regis*

(12. Præbendam theologalem obtinens non potest illam dimittere, et aliam optare ad instar aliorum canonicorum. Sac. cong. Conc., die 7 Jun. 1601; apud Barbosam, *loc. cit.*, n. 12.

(13. Præbenda theologalis vel pœnitentiarii, sicut non potest ab aliquo canonico optari, cum detur per electionem, prævio examine, ita theologus, vel pœnitentiarius non est admittendus ad jus optandi. Sac. cong. Conc., die 12 Febr. 1601, quam refert Sell., d. cap. 8, n. 13.

(14. Præbenda theologalis, dum vacat, potest episcopus fructus applicare alicui personæ, quæ suppleat munus legendi. Sac. cong. Episcop. et Regul., in *camer.*, 8 Febr. 1594, penes Sellium, d. cap. 8, n. 13; et Barb., *loc. c.*, n. 14.

(15. Pœnitentiarius providere de prima præbenda non est optio episcopi, licet ratione curæ animarum videatur esse magis necessarium, sed potius de ipso providere debet prius theologum propter verba concilii, sess. v, cap. 1, *De reform.* Verum si magis expediens in aliquo loco particulari fuerit iudicatum, ut prius de pœnitentiario provideatur, habenda est confirmatio a Sede Apostolica ad omnem difficultatem tollendam. Sac. congreg. Conc., in *Civitate Castellana*, 17 Novembr. 1629, quam refert Sellius, in *Select. canon.*, c. 26, n. 40.

(16. Collatio præbendæ uniendæ officio pœnitentiarii ab illis fieri debet, ad quos acta spectabat: unde si contingat in mense Apostolico officii pœnitentiarii, et unitæ præbendæ vacatio, vel alias præbenda esset reservata, vel affecta, electio personæ huiusmodi pœnitentiarii pertinet ad Papam. Sac. cong. Conc., teste Nicol. Garcia, *De benefic.*, par. v, c. 4, n. 144.

(17. Alia ad rem *Vide tom. II, verb. CANONICUS*, art. 1, 2, 4.

ADDITIONES CASINENSES.

(18. Sub v. CANONICATUS, CANONICUS h. Ferrarianæ Biblioth., art. 9, *De canonico theologo, pœnitentiario, etc.*, in *additionibus ex aliena manu*, sub n. 123, traditur sequens doctrina: « electio personæ (ad canonicatum theologalem * *idem videretur de canonic. pœnitent.* *) post dictam constitutionem (nempe constitut. Benedicti XIII, incip. *Pastoralis officii*) non amplius pertinet ad episcopum, sed ad ipsos examinatores, ut resolvit sacra congregatio Concilii interpres in *Salernitana canonicatus pœnitentiarii*, 4 Septemb. 1733. »

SUMMARIUM.

1. Episcopus brevi manu, summarie, et de plano componere potest præcedentiarum controversias in processionibus et funeralibus exortas. — 2. Dignioribus semper danda est præcedentia. — 3. Episcopi præcedunt inter se secundum tempus electionis seu provisionis. — 4. Episcoporum in conciliis provincialibus præcedentia statuitur juxta tempus ordina-

(19. Sed quidquid sit de huiusmodi resolutione, quæ revera, attentis particularibus circumstantiis, edita fuit, ut videre est in *tomo XXII Thesaur. Resolut. S. C. Concil.*, pag. 35, 38, 51, nunc ex ejusdem sac. congregationis Concilii oraculo illud utique tenendum est, in supramemoratis canonicatibus (theologali et pœnitent.) conferendis, idem jus esse episcopo, ac in ecclesiarum parochialium provisione, nempe eligendi quem cæteris magis idoneum inter approbatos ab examinadoribus judicaverit.

(20. Et quamvis in cit. constit. prælaud. Bened. XIII, hæc habeantur: « Volumus, ut præbendæ theologales (* *id. dic. De canonicatu pœnitentiarii, ut ex d. const. in fine* *)... conferri semper debeant magis idoneo, in formali concursu ab examinadoribus renuntiato; » non ita tamen hæc verba accipienda sunt, ac si in huiusmodi præbendar. theologal. vel pœnitent. provisione, præter iudicium approbationis, jus etiam sit examinadoribus decernere comparative super majori approbatorum idoneitate; quod iudicium unice ad episcopum spectare, quippe qui præ omnibus instructus præsumitur de moribus et vita gregis sibi commissi, ex ecclesiasticæ disciplinæ regulis haud indubie colligas licet. Id quod non obscure ex eadem cit. constit. eruitur; siquidem post modo relata verba magis idoneo.. ab examinadoribus renuntiato, statim ibidem subjungitur, *eodem plane modo, quo parochiales ecclesie conferuntur*; ita ut concludi bene posse videatur, Pontificis mentem fuisse, ut eadem episcopi potestate pollerent in parochiarum ac in canonicatum memoratorum provisione.

(21. Et revera in *Aversana canonicatus pœnitentiarii*, 21 Decembris 1829, ad dubium: « An episcopus polleat jure eum eligendi ad præbendam theologalem et pœnitent. quem ipse inter approbatos in formali concursu digniorem judicaverit; seu potius illum eligere teneatur, quem magis idoneum in eodem concursu examinatores renuntiaverint, » Sacra congregatio Concilii respondit, *affirmative* ad primam partem; *negative* ad secundam.

(22. Adeo ut exinde sancitum undequaque fuerit jus episcopi eligendi inter approbatos, qui magis idoneus ad præbendam, vel theologalem, vel pœnitentialem, non secus ac in collatione parochiarum, ab ipso fuerit agnitus ac iudicatus.

Id quod in animadversionem supra relatæ doctrinæ sub anted. n. 123, cit. art. 9, v. CANONICATUS, etc., dictum sit.

PRÆCEDENTIA.

tionis, non secundum dignitatem ecclesiarum. — 5. Canonici ecclesie cathedralis præcedunt canonicis collegiatis. — 6. Canonici ecclesie cathedralis danda est præcedentia in processionibus et funeralibus. — 7. Canonici collegiatarum an habeant præcedentiam supra collegium parochorum? — 8. Parochi ecclesiarum quomodo inter se præcedant. — 9. Clero seculari supra regulares præcedentia

debetur. — 10. Sacerdotes ex antianitate ordinis, non ex gradu doctoratus, inter se præcedunt. — 11. Antianitatis præcedentia inter ejusdem, et non diversi ordinis milites servanda. — 12. Balivi capitulares et milites magnæ crucis religionis Hierosolymitanae inter se præcedunt per antianitatem. — 13. Advocatorum consistorialium præcedentia ante alios advocatos Rom. curiæ. — 14. Canonicarum secularium Ecclesie Lateran. præcedentia est ante canonicos basilicæ S. Petri. — 15. Canonici S. Georgii in Alga præcedunt canonicis cong. Lateran. — 16. Canonici regulares Lateran. præcedunt monachis Casinensibus. — 17. Fratres prædicatores præcedunt aliis Fratribus Mendicantibus, et non Mendicantibus. — 18. Præcedentia inter regulares in territorio Romano servanda est sicut in ipsa Urbe. — 19. Monachi præcedentiam servant juxta bullam Gregorii XIII. — 20. Cistercienses Reformati præcedunt Mendicantibus. — 21. Fratres Mendicantes semper, et ubique tribuere debent præcedentiam monachis. — 22. Fratres Minores de Observantia præcedunt Fratribus Minoribus Conventualibus. — 23. Fratres Observantes et Tertiarii S. Francisci præcedunt inter se juxta bullam Greg. XIII. — 24. Præcedentia inter simplices presbyteros debetur antianis, nisi presbyteri Minores suppleant vices et munus parochi. — 25. Protonotarius ratione hujus dignitatis non præcedit in choro, et functionibus aliis presbyteris antianis, quamvis in Ecclesia non adsint distributiones. — 26. Declara quatenus non incedat in habitu protonotarii. — 27. In processionibus, quæ fiunt cum interventu capituli cathedralis, beneficiati illius præcedunt supra parochos. — 28. Præcedentia, quæ debetur parochis perpetuis, debetur etiam curatis amovibilibus. — 29. Quod procedit etiam in eorum substitutis et subrogatis. — 30. Præcedentia inter regulares utriusque sexus incipit a die professionis, non habitus, non obstante quolibet prætextu et contraria consuetudine. — 31. Si duo profiterentur eodem prorsus temporis momento, et eodem quoque tempore fuissent vestiti, data paritate professionis, præcedit qui prius acceptatus fuit, licet in eodem capitulo. — 32. Etiam si professio facta fuisset in alio monasterio. — 33. Licet quis cedere vellet juri suo. — 34. Non obstante qualibet contraria consuetudine, quæ declaratur abusus. — 35. Qui professionem nulliter emissam ratificavit, non nisi in tempore ratificatæ professionis præcedentiam metitur. — 36. Ex gratia concessa fuit præcedentia a sacra congregatione a die completi anni novitatus, dum per novitium non steterat, quominus professionem emitteret. — 37. Præcedentia in professis ante tempus bona sine incipit a fine xvi annorum. — 38. In laicis factis clericis per breve incipit a die professionis clericalis. — 39. In novitiis, durante novitatu, præcedentia desumitur a die habitus. — 40. Novitii clerici in ordine Minorum de Observantia non præcedunt laicos professos; bene vero in ordine Minorum, et aliis. — 41. Clerici et choriste præcedunt conversis, licet professione antiquioribus. — 42. Clerici religionis Ministrantium infirmis, in quibusvis actibus, laicis ejusdem ordinis etiam antiquioribus professione præferuntur. — 43. Præcedentia fratrum Minorum de Observantia de una ad aliam provinciam incorporatis debetur a die incorporationis; quod currit etiam si religiosus incorporatus in alia provincia denuo redeat ad suam primam, ibique, ubi primo habitum sumpserat, reincorporetur. — 44. Regulares inter se præcedunt

(1. Præcedentiarum controversias in funeralibus et processionibus componere potest episcopus brevi manu, summarie, et de plano, ac sine strepitu, et figura iudicii. Sac. congregatio Conc., testibus Franc. Leone, in

secundum ordinem præscriptum in bulla Gregorii XIII, quæ quantum ad præsens hic affertur. — 45. Insuper affertur ad hoc alia consimilis constituti Urbani VIII, Confirmans decreta sac. congregationis, utpote ad mentem dictæ constitutionis Gregorii XIII. — 46. Constitutio Gregorii comprehendit etiam PP. ordin. Prædicatorum. — 47. Item comprehendit etiam monachos. — 48. Regulares conventus de recenti fundati in loco, quo adest alter ejusdem ordinis conventus, gaudent eadem præcedentia, qua gaudent fratres illius antiquioris sui ordinis conventus. — 49. Et hoc non solum, quando fratres modernioris conventus incedunt simul sub cruce antiquioris conventus, sed etiam quando incedunt soli sub propria cruce. — 50. Item regulares succedentes de recenti in conventum eis cessum ab aliis religiosis ejusdem ordinis gaudent præcedentia, qua super alios gaudebant religiosi primo ipsum inhabitantes. — 51. Religiosi diversorum conventuum ejusdem ordinis præcedunt inter se juxta anterioritatem conventuum: Minores tamen de Observantia ubique, et in omnibus gaudent præcedentia super Reformatos. — 52. Regulares conventus conatu, seu violentia Turcarum, aut hereticorum, vel hostili furore suppressi, et postea ipsa restituti, gaudent pristina præcedentia, et recuperant omnia primæva jura. — 53. Secus autem, si fuerit motu proprio Papæ suppressus, et postea ex mera gratia a S. Sede restitutus, nisi in litteris Pontificiis aliud exprimat. — 54. Regulares in processionibus incedunt post confraternitates laicorum. — 55. Regulares in suburbis et territorio Romano servant præcedentiam sicut in ipsa Urbe. — 56. Clerum secularem in processionibus antea debent regulares, nec cum eo possunt mistim incedere. — 57. Præcedentiam præferre non possunt regulares super parochum regularem quando inter alios parochos præcedit in processionibus. — 58. Clero seculari in processionibus digniorem locum cedere debent regulares, licet prior regularium deferat reliquam: præcedentia enim debetur solis regularibus paratis. — 59. Quoad ea quæ concernunt præcedentiam episcoporum, *remissive*. — 60. Quoad ea quæ concernunt præcedentiam vicarii generalis, *remissive*. — 61. Quoad ea quæ concernunt præcedentiam canonicorum, *remissive*. — 62. Quoad ea quæ concernunt præcedentiam coadjutorum, *remissive*. — 63. Quoad ea quæ concernunt præcedentiam vicarii foranei, *remissive*. — 64. Quoad ea quæ concernunt præcedentiam confraternitatum, *remissive*. — 65. Quoad ea quæ concernunt præcedentiam magistratum, *remissive*. — 66. Quoad ea quæ concernunt præcedentiam generatim, *remissive*. — 67. Assignatur, quibus danda sit præcedentia in disputationibus publicis. — 68. Canonici clerici, ubi præbendæ non sunt distinctæ in presbyterales, diaconales et subdiaconales, cum promoventur ad sacerdotium, non recuperant præcedentiam, quam prius cesserant canonicis presbyteris possessione posterioribus. — 69. Canonici collegiati in omnibus præcedunt parochis etiam ecclesie matricis. — 70. Quæ præcedentia debeat missionariis de Observantia pro Sanctis Locis, et aliis? *remissive*. — 71. Canonici regulares Lateran. præcedunt omnibus regularibus in processionibus. — 72. Affertur dispositio Innocentii XIII, quoad præcedentiam inter clericos et laicos Reformatos, et tertii Ordinis. — 73. Alia ad rem *cum addit. ex alien. man. ad num. 96.*

Thesaur. fori eccles., part. 1, cap. 8, n. 18; Campan., in *Diversorio juris can.*, rub. 12, cap. 13, n. 120; Armend., in *addit. ad recap. legum Navarrae*, lib. 1, tit. 14, l. 24, § 31, *De process.*, n. 10; Modern. Hisp.,